

מסורת הש"ס

(א) [לעיל לז:] (ב) סוטה כ: מנהיגה לו (ג) ע"ל טל. סוטה כ: (ד) [לעיל ע"ז, ע"ח:] (ה) [לעיל לה. וס"ג:] (ו) [ומתקפת פ"ט ה"ח:] (ז) חולין פ: (ח) [ג"ל] (ט) [לעיל טו. וס"ג.] (י) [ג"ל] מכלל דר"י סבך. ר"ש[.] (יא) [ומתקפת דלחלת פ"ד פ"ו ע"י] (יב) [אלח"ט פ"ג ע"ה] ותמה ה"ש הא דמ"י"ה סבך מנצריה וסבך תמני[.] (יג) [וקרבט טו.] (יד) [ה"מ:] (טו) [ג"ל דכתיב:] (טז) [ע"י חו"ט"י ע"י ששה על ע"ה מ"פ:] (יז) [ה"מ:] (יח) [ר"מ מ"ו וז"ל טמא:] (יט) [ע"י חולין פ:] (כ) [תוס' ד"ה ור"ן אומן]

תורה אור השלם

1. הִנֵּה נִחַלַת יְיָ בְּגִים שָׁכַר
פָּרִי הַבְּטָן; תְּהִלִּים כְּזוֹג
2. וְתִבְּוֹאֶנָּה נִעְרוֹת אֶסְתֵּר
וְסֻרְסִיקָה וַיִּגִּדּוּ לָהּ
וְתִתְחַלֵּחַל הַמִּלְכָּה מֵאֵד
וְתִשְׁלַח בְּגָדִים לְהַלְבִּישׁ
אֶת מַרְכֵּי וְהַסִּיר שָׁקוֹ
מֵעָלֶיהָ וְלֹא קִבֵּל:

מוסף רש"י

[illegible][illegible]

שֶׁרָאשׁוֹן

ההרג שיצא ממנו רביעית דם
מפני שהטפה של מיתה

בצעי עדיין לא פסק וטיפה דנקט דוקא
יהודה אע"ג דלין דרך לעמוד על העץ
דראשון ראשון בטל והרב ר' יהודה בן
בטל והממס דבתר הכי היינו מנא קמח
מפרש טעמא אחאי פליג אדר"ש שאני
שלא פסק ובודאי איכא מינוט לאחר מ
דאיכא לספוקי שמה יאזכר מיהם
דבלאו גומא אינו מתערב

תינוקת פרק עשירי גדה

להוציא את הזרע: פחדא
כרכום והגיע שעת וסמה
דמים: ציעתותא. הבהלות
ורפיא: אלא הא דסנן כל

ויקדש עצמו בשעת תשמיש אמרו הרבה
 עשו כן ולא הועילו אלא יבקש רחמים ממי
 שהבנים שלו שנאמר ^יהנה נחלת ה' בנים
 שכר פרי הבטן מאי קא משמע לן דהא בלא
 הא לא סגי מאי שכר פרי הבטן א"ר חמא
 ברבי חנינא בשכר ^זשמושהין עצמן בבטן
 כדי שתזריע אשתו תחילה נותן לו הקב"ה
 שכר פרי הבטן: בית שמאי אומרים [וכו']:
 מאי מעמיהו דבית שמאי אי נימא משום
 דכתיב ^זותתחלחל המלכה ^חואמר רב מלמד
 שפרסה נדה הכא נמי אנב ביעתותא
 דמלאכא דמותא חזיא והאנן תנן ^טשחרדה
 מסלקת את הדמים הא לא קשיא פחדא
 צמית ביעתותא מרפיא אלא הא ^ידתנן
 ב"ש אומרים כל האנשים מתים זבין וב"ה
 אומרים אין זב אלא מי שמת זב ^{יא}אקרי כאן
 מבשרו ולא מחמת אונסו אלא מעמא דב"ש
 דתנאי ^{יב}בראשונה היו מטבילין כלים על
 גבי גדות מותרות והיו גדות מותרות
 התקינו שיהיו מטבילין על גבי כל הנשים
 מפני כבודן של גדות חיות בראשונה היו
 מטבילין על גבי זבין מתין והיו זבין חיוין
 מתביישין התקינו שיהיו מטבילין על גבי
 כל האנשים מפני כבודן של זבין חיים:
מתני' ^{יג}האשה שמתה ויצאה ממנה רביעית
 דם מטמאה משום כתם ^{יד}ומטמאה באהל
 רבי יהודה אומר אינה מטמאה משום כתם
 מפני שנעקר משמתה ומודה רבי יהודה
 ביושבת על משכב ומתה ויצאה ממנה
 רביעית דם שהיא מטמאה משום כתם אמר
 רבי יוסי לפיכך אינה מטמאה באהל: **גמ'**
 מכלל דתנא קמא סבר אף על גב דנעקר דם
 משמתה מטמאה משום כתם אמר (רבי)
 זעירי ^{טו}מקור מקומו טמא איכא בינייהו:
 ומודה רבי יהודה: מכלל ^{טז}דתנא קמא סבר
 באהל נמי מטמא אמר רבי יהודה דם תבוסה
 איכא בינייהו דתנאי ^{יז}איזהו דם תבוסה פירש
 ר"א ברבי יהודה הרוג שיצא ממנו דם בין
 בחייו בין במותו ספק בחייו יצא ספק במותו
 יצא ספק בחייו ובמותו זהו דם תבוסה וחכמים
 אומרים ^{יח}ברה"י ספק טמא ברה"ר ספק טהור
 אלא איזהו דם תבוסה הרוג שיצא הימנו
 רביעית דם בחייו ובמותו ועדיין לא פסק ספק
 רובו בחייו ומיעוטו במותו ספק מיעוטו בחייו
 ורובו במותו זהו דם תבוסה רבי יהודה אומר
 היה מוטל במטה ודמו מטפף לגומא טמא
 מעורבת בו וחכמים ^{יט}מטהרין מפני

דקאמער לקמן שאני אומר טיפה של מיתה עומדת לה על
לא מעט ורבנן דקאמרי ראשון ראשון נפסק רבותא קאמרי
יר י"ע מפרש ועדיין לא פסק פירוש מלהיות שותף אילו
מפרישי טעמייהו אמאי פליגי אדריי יהודה מפני שראשון
אומר טיפה של מיתה עומדת על העץ ור"מ מפרש ועדיין
הוא כדמפרש ואזיל ספק רובא מחיים ספק מיטוט כו' וחס
מיה: **ורמז** **מחציתא** **לנאומא** רבי יהודה נקט גומא חס
מיה: אלא נוטף וכו' וכאן אבל רבי שמעון דגזט שותף

עמ.

והאנן תנן שחררה מכלקת הדמים. בלאו ממנינן דהכא הוה מלי' למספרך אדרבי אלא אנב דקאי לפרושי ממני' פריך אמאממנינן: **אלא** מעמא דביית שמאי (ט) בדרתנן בראשונה. בשמע דהך לא אחי כב"ה ומימא דבסוף מועדי קטן (דף מ: ט) תמי' גבי סאור בראשונה דקאי דמי' חסד דהוה

הילכתא פסיקתא משמע דככולהו הלכתא כמו שהסקינו לנכסין ונתוספת דמכילתין (פ"ט) קמני לכולהו ואומר ר"ת דברייתא דהכא איירי בכלים שהיו עליה סמוך למיתה ומורו ד"ה כללים שיש עליהם טומאה וזה הכלל פלוגתא דלמיתין ארישא דזו חזקה מטמאין בלזבן מסמא עד שימוק הבשר כו' שמא יתעלפה והך חומרא מוקי בית שמאי בכל הנשים שמתמלזין בלזבן מסמא עד שימוק הבשר ואהא דוקא פליגי ד"ה ועי"ל דבראשונה להכא היינו דמתחילה היו נוהגין בזה ולנכסין הוסיפו לז"ע שהיו נוהגין בזכיות שמאי:

ממאי משום בתם פ"י כס

זדה צמשהו דלי ממשו
מת צעי רביעית: **מקור** מקומו
צמא איבא בינייהו. לת"ק מקומו
טמא ולא לענין דהס הנוגע
בו טמא טומאת מגע דלפילו צלל
מקור וטומא אפי' ספחות מרביעית
משו דנגע צמא אלף כחם ראיה
גמורה קאמר שיטמא דהס צמגע
וצמא אפי' דללא רואה היא לאחר
מיטה ואולי והיה במקור מחיים
ומשעת כזום ליכא לטומי' כמו כתם
דהאי ודאי השתא הוא דלמא דס וכל
מהי טומאת כחם אלף להיות
טומאה צפוחות מרביעית [צמשהו]:
בין בחייו בין במותו. מפרש ואולי
ספק בחייו כולו ספק צמותו
כולו ספק בחייו וצמותו קלם בחייו
קלם צמותו: **ה"ק** בפ' ר"ח
ובתוספתא דאהלות (פ"ד) הרוג שיצא
מבנו רביעית ד בחייו ובמותו ועדיין
לא פסק בדיק רובו מחיים ב'. ורצינו
שמואל כתב דלא איתפרש ומפרש
ר"י ועדיין לא פסק דהס משמת ושמא
הולך ורבה עד שיהא רביעית שלמה
ואף ע"ג דהשתא ליכא אלף רובו
לאחר מיטה דגזרו אטו כולו מדין
דס תבוסה אכל שפירא דשפסק
משמת לא גזרו עליו דין דס תבוסה
כי צודאי לא ילא רביעית לאחר
מיטה צמא שינא אחרי כן ודמו
מטפף לגומא ס' (שמא) מטפף לא
לר"י אי צעי רבי יהודה ועדיין לא
פסק כדבנן וטיפה של מיטה לאו
דוקא אלף הכי קאמר ומה שיטפף
לאחר מיטה אינו מתבטל ראשון
ראשון אלף מאטרפין כולן עד שיהא
בו שיעור לטמא ורבנן מטהרים

של מיתה עומדת לה על העז הא אם ירדה למטה הוה מטמא רבי ראשון נפסק רבנות קאמר אפילו לא פסק כיון דלאנו אלא מטפטף פירוש מלהיות שותם אילו היה מטפטף היה טהור דראשון ראשון אדרי יהודה מפני שראשון ראשון נפסק וכן נמי ר' יהודה צמר הכי גל העז ור"ת מפרש ועדיין לא פסק שאחר שנודע לנו שמת ראשון נוחיים ספק מיעוט כו' ואמת לאפוקי מתנא קמא דלמחר אפי' היכא רבי יוסף נקט גומא משום שזכיר טעמא שיהא יחד ומלטרף רבי שמעון דקנט שותם אפילו בצרר מטעמא פיה:

עין משפט
נר מצוה

סא א ב מיי פ"ד מהל'
מטמא משכב ומושב
הלט"ו סמג עשין רלא:
סב ג מיי פ"ב מהל' עומא
מת הלי"ד סמג שס:
סג ד מיי שס הלי"ג:
סד ה מיי שס הלי"ד:

תום' הרא"ש

[illegible]